

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ - ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟ ΘΕΡΟΣ ΤΟΥ 1887 - Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΤΟΜΟΥ

IB' ΕΚΑ λεπτά μετά την έκπλευση του Κοιτουσίου, τὰ βιέφαρά του έλλεισαν και τὰ μάτια του, τὰ ζωηρά πρίν, έθβώσαν.

Μόνον ή γάτω σαγών του καταβύζου άνοιγόλεινε επί 20 δευτερόλεπτα κατόπιν, ώς νά έχασματό ο νεκρός. Σγά—σιγά όμως και τὸ τελευταίο αυτό σημάδι τῆς ζωῆς πού άφανε τὸ σώμα, έξέλειπε.

‘Ο καρδιώκος οὐδόλιος έδρασανίσθη.

‘Η σφαίρες πού έξωσαν τὴν καρδιά του, τὸν έγκτύπησαν καρδίως κα' έτσι ὁ θάνατος έπλήθεν άκαριαίως.

‘Ολίγες ήμέρες μετά τὸν τοιφεζισμό τού Κοιτουσίου στὸν Περαία, έγινε ή έκπέλευση δυὸ περιφρήμων κακοζούγων τῆς εποχῆς είνενης : Τού έξ Μάνης Γ. Διακωπούλου και τού Δημ. Κοντόγιωργου, περασιῶ. ‘Ας άρχίσουμε με τὸν άνεκδιήγητο Διακωπούλου, τὸν ὁποῖον τὰ έγκλήματα εἶνε πολλά και φρικώδη, άπάνθηρα και θηριώδη.

‘Ο Διακωπούλιος άρχισε τὸ εγκληματικό του πιάδι άπ' τὰ 1876. Τῆ χρονιά αὐτή σκοτώσε για μιά άσημαντη σχεδόν άφορμή, τὸν Βρεττό Κούζουρα.

Μετά τὸ εγκλήματ του αὐτο, συνέληφθη και καταδικάσθη από τὸ Κακοζουγιωδιεῖο Τριλόγιος σὲ 15 έτων πρόσκαιρα δεσμά. Δέν έμεινε όμως και πολλά χρόνια στη φυλακή.

Στὰ 1880 κατορθώσε νά δραστηεύη και κατέφυγε στη Μάνη, ὅπου κρυβότανε για νά μη συλληφθῆ.

Έτσι είχαν τὰ πράγματα, όταν μιά μέρα, συνεσάμασαν στὸ Περαία ὁ έξάδελφος τού Διακωπούλου, Δίμος Διακωπούλιος, με τὸν ‘Ιωάννη Παπαδόγγωνα.

‘Ο Παπαδόγγωνας έμπέτασε τὸν Διακωπούλο κα' ὁ μπασιώκος αὐτός έγινε άφορμή νά χυθῆ άφθονο αίμα και νά διαπραχθῶν τερατώδη εγκλήματα.

Στη Μάνη βρισκόταν τὴν εποχή αὐτή στὴν ήμερησία διάταξη ή βεντέττα. Αἷμα αντί αίματος, ὀφθαλμῶν αντί ὀφθαλμῶν και ὀδόντα αντί ὀδόντος.

Τὸ παραμικρὸ επεισόδιο γινόταν άφορμή νά χυρίζονται σὲ δυὸ αντίπαια στρατόπεδα ὀλόκληρες οικογένειες κα' ὀλόκληρα χωριά και ν' ἀλλοιωσπαρίζονται.

Σημειώσε και μάχες είνοντο μεταξὺ τὸν ἀντιπάλων, τὸ αίμα έπρεχε ποτάμι, ή μιά δολοφονία διαδεχότανε τὴν άλλη, χωρίς νά μποροῦν συγγίνη.

—Θά κίμω πρώτα μιά σύντομη προσεγή, πρόσθεσε ὁ βασιλεύς, και μόλις ἀπλώσω τὰ χέρια, τότε...

Σκέφτηκε έπειτα λίγο, πρόσθεσε χαμηλόφωνα μερικῆς λέξεως, ὕψωσε τὰ βλεφάρια τὸν πρὸς τὸν ὄρανό, γανάτισε κα' έβαλε τὸ κεφάλι του επάνω στὸ ξύλο.

‘Ο δήμος θέλησε τότε νά σημαξέμη καλύτερα τὰ μαλλιά τὸν βασιλέως κάτω από τὸ κάλυμμα, αλλά ὁ Κάρφολος τόμισε πῶς θά τὸν χτυποῦσε και τού εἶπε :

—Νά περιμένετε τὸ σύνθημα!...
—Στάς διαπαράς σας, Μεγαλειότατε. Θά τὸ περιμένο...

‘Υστερ' από λίγα δευτερόλεπτα, ὁ βασιλεύς τελείωσε τὴν προσεγή του και ἄπλωσε, κατὰ τὴ συμφωνία, τὰ χέρια. ‘Η μάχηρα ἄσπραξε τότε και τὸ κεφάλι του έπεσε με τὸ πρώτο χτύπημα, ἀλοχορισμένο άπ' τὸ σώμα.

‘Ο δήμος έσήκωσε άμέσως τὸ κεφάλι ψηλά και, δείχνοντάς τὸ στὸ στρατό, εἶπε :

—Νά τὸ κεφάλι ἐνός προσότου!...
Μιά μαχαίρα κα' ἰδιόμοτη χροαγή ἀνήχησε τότε και συγχρόνως πολλοὶ στρατιώτες άδραμησαν πρὸς τὸ ιερόμα για νά βιάσουν τὰ ματιήλια πους με τὸ βασιλικὸ αίμα. Τὴν ἰδια στιγμή κατέκλυσε τὸ μέρος τῆς έκτελέσεως άπειρο πλήθος.

‘Αλλά δυὸ πάχημα Ιτακοῦ είνηγγισαν επέλευσι πρὸς ὄλες τίς διευθύνσεις και τὸ διασκόρπισαν.

‘Όταν τὸ ιερόμα έμεινε σχεδόν έρημο και πρίν τὸ πτόμα κλειστεί σὲ φέρετρο, ὁ Κρόμβελ πλησίασε και τὸν κάταξε προσεχηκά. Κατόπιν ἔμισε στὸν αίμα τὸ κεφάλι τού σκοπομένο ἀντιπάλου του, σάν νά μὴν' ἴσπενε άκόμα στὸ θάνατο του, και εἶπε :

—‘Ηταν κίλοκασιωμένος και θά ζῶσε πολὺν καιρὸ ὁ μακαριότης...»

ή άρχεζ νά κίμωιν τίποτα, νά προλαμβάνουν τὸ καιρὸ.

‘Η τρομερή και ὀλεθρία βεντέττα χωρίσε σὲ δυὸ στρατόπεδα και τίς οικογένειες Διακωπούλου και Παπαδόγγωνα, μετά τὴν σημελιολή τὸν δυὸ μελῶν αὐτῶν στὸ Παταλίδι.

Οἱ Διακωπούλιος και πρὸ πάντων ὁ Γ. Διακωπούλιος με τὸν ρασισθένια έξάδελφό του Δίμου, ζητοῦσαν νά βροῦν άφορμή νά βγάλουν τὴν προσβολή τού μπασιῶου από πάνω τους.

Οἱ Παπαδόγγωνάιοι έπρεπε νά πληρώσουν με αίμα τὸ ράπισμα πού δόσανε.

Κι' ή εἰσαφρία αὐτή δέν άρχισε νά δοθῆ.

Τὸν ‘Ιούλιο τού 1885, ὁ Π. Παπαδόγγωνας καθότανε έξω άπ' τὸ σπίτι του, στὸν Ισάιο και δρασιώτατε.

‘Ο Γ. Διακωπούλιος με τὸν έξάδελφό του Δίμου, τὸν εἶδαν και σέφετησαν ν' άρχίσουν τίς ἐκδικήσεις του αὐτοῦ.

‘Αρπαξιν λοιπὸν τὰ διασνά τους, τὰ γέμισαν με σφαίρες, σφαρίδια και σπάγια, τὸν πλησίασαν από πίσω, χωρίσε νά τοὺς ἀντιληφθῆ, και τὸν πυροβολήσανε κα' οἱ δυὸ συγχρόνως.

‘Ο άτυχος Παπαδόγγωνας σομαίστηξε κάτω νεκρός, κομιωμένος κόνεκα άπ' τὰ σπάγια και τίς σφαίρες τὸν δπλων τὸν δολοφόρων.

Οἱ δόσται μετά τὴν πρῶξι πους ετροπτησαν εἰς φυγήν.

‘Η άστυνομία δέν κατορθώσε νά τοὺς συλλάβῆ.

‘Ο Γ. Διακωπούλιος, φοβούμενος νά μείνη στη Μάνη μετά τὸ κακοζούρημα πού διέπραξε, έφυγε για τὰς Καλάμας. Έκει κρυβότανε σὲ διάφορα συγγενικά και φιλικὰ σπίτια και κατορθώσε έτσι νά ξεφεύγῆ άπ' τὰ χέρια τῆς άστυνομίας.

Μ' ὄλο όμως τὸ κακοζούρημα ποῦτανε ὁ Διακωπούλιος, μ' ὄλο πὸ αίμα πού έχυσε, ή άγρία κα' ἐκδικητική φρεγή του δέν ικανοποιήθηκε. Διψοῦσε άκόμα ἐκδίκηση. Διψοῦσε αίμα...

Καὶ διέπραξε και δεύτερο εγκλημα, πλέον φρικώδες, πλέον ἀποτρόπαιο τού πρώτου, ένα εγκλημα ἀναστρασιατικό και προτοφανές για τὴν ‘Ελλάδα.

Στάς Καλάμας διέμεινε τὴν εποχή αὐτή ὁ μικρός Δρακωῖλης Παπαδόγγωνας, μαθητής. ‘Ο Παπαδόγγωνας έμεινε σὲ κάποιο συγγενικό του σπίτι και φοιτοῦσε στὸ ἑλληρικὸ σχολεῖο.

‘Ο Διακωπούλιος τὸ έμαθε αὐτὸ και ἀποφάσισε νά σκοτώσῆ τὸν άτυχο μικρό. Τὸ πρῶγμα δέν ἦταν δύσκολο. Καὶ τὸ φρικώδες εγκλημα διαπραχθη κατὰ τρόπον μάστιχα μυστηριώδη.

‘Ο Δρακωῖλης Παπαδόγγωνας έξαφανίστηξε μιά μέρα άπ' τὸ σπίτι πού έμεινε. Τί εἶχε γίνει ; Κανένας δέν ἤξερε. Μά και κανένας δέν φανταζότανε τὸ τρομερὸ κακοζούρημα πού εἶχε διαπραχθεῖ.

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

Τὴν ήμέρα τῆς έξαφανίσεως τού μικροῦ μαθητοῦ, οἱ συγγενεῖς του και ή άστυνομία Καλαμῶν ερεῖνησαν παντοῦ, μά δέν ἔμφοσαν νά τὸν βροῦνε. ‘Η έρευνες συνεχίστησαν και

‘Ο καραιομηθεῖς κακοζούργος Γ. Διακωπούλιος. (Σκίττος τῆς εποχῆς)

τὴν επομένη. Καὶ τότε πιά βροῦσαν τὸ πτόμα πού διαπυριζόμενο μαθητοῦ έξω άπ' τὴν πόλι σὲ φρικώδη κατάσταση.

Τὸ πτόμα τού Παπαδόγγωνα έφερε τέσσερα μεγάλα και βαθειά τραυματὰ διά μαχαίρας. Τὸ πρόσωπο και τὸ κεφάλι του ἦσαν γδαρμένα! ‘Η μύτη, τ' αὐτὰ και τὸ κάτω σαγῶνι κομιμένα σύρριζα! Τὰ μάτια τέλος βγαμμένα!...

‘Ολόκληρη ή Καλομάτα ἀναστατόηξε, μόλις είνωσθη τὸ ἀποτρόπαιο αὐτὸ εγκλημα. Καὶ από τίς ἀνακρίσεις πού ἐνεργήθηκαν, προέβηκε ὅτι δράστῆς τού φόνου τού Δρακωῖλη Παπαδόγγωνα ἦταν ὁ Γ. Διακωπούλιος.

Κατόπιν αὐτοῦ, ή άρχεζ εθεώρησαν ζήτημα φιλοτιμίας τὴν σύλληψη τού Διακωπούλου. Τὰ καλύτερα λαγονικά τῆς άστυνομίας ετέθησαν εἰς κίνησιν και κατορθώσαν πραγματικῶς νά τὸν συλλάβουν.

‘Ο ἀλαίσιος κακοζούργος Διακωπούλιος κατοδικάστηξε άργότερα από τὸ Κακοζουγιωδιεῖο Ναυπλίου σὲ θάνατο.

‘Ο τρομερός αὐτός εγκληματίας ετροπέζοτε νά καραιομηθῆ τὸν ‘Ιούλιο πού 1887, μαζὺ με τοὺς 17 ἄλλους θανατοκονίτες, τὸν περαιοστέρων τὸν ὁποῖον εγράφουμεν ἤδη τῆ δρασῆ και τὰ τῆς έκτελέσεως των.

‘Ο Γ. Διακωπούλιος εκρατεῖτο στῆς φυλακῆς Παλαμηδίου. Λίγες μέρες πρὸ τῆς καραιομησεως του, τὸν επισκεφτήθηκαν στὸ κελλὶ του ‘Αθηναῖοι δημοσιογράφοι, ἐπὶ τούτῳ μεταβάντες στὸ Ναυπλιο.

Μόλις οἱ δημοσιογράφοι ἀνέβησαν στὸ Παλαμηδὶ κα' εἶταν στὸν φουράραγο τί ζητοῦσαν, οἱ φίλακες πού τοὺς άκούσαν, τοὺς εἶπαν :

—Καλύτερα νά μη μπήτε σὸ κελοῖ αὐτοῦ τού άγορμῶ. Θά σῆς ξεσάσῃ! Αὐτός διψάει άκόμα αίμα...
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : ‘Η συνέχεια.